

Vrijdag 4 oktober 2013.

Deze morgen hangt er weer een dikke mist.

Placide ontfermt zich vandaag over de maïsmolen, het schuurtje (hutje) waarin hij zal ondergebracht worden en de sokkel waarop hij zal geplaatst worden. Het is een hele karwij.

King installeert een sirene naast de deur van het generatorhuis terwijl ik naar de overdracht ga om uit te leggen hoe men schade kan voorkomen aan allerlei elektrische apparaten: apparaat niet in gebruik = fiche uit het stopcontact trekken, lichten uit als men geen licht nodig heeft en/of lokaal verlaat, enzovoort. Ik leg ook uit waarom we een sirene installeren. Enkele minuten voor de generator zal afgelegd worden, zal de sirene enkele keren in werking gesteld worden. Dat is een verwittigings signaal dat betekent: straks wordt de generator stilgelegd, doe alle licht uit, schakel alle apparaten uit en trek hun fiche uit het stopcontact. Enkele minuten later komt dan een nieuw verwittigings signaal met de sirene en één minuut later wordt de generator stilgelegd.

Om het dagelijkse gesleur met batterijen tegen te gaan King en ik, om een batterij middels een zonnepaneel op te laden. We stellen vast dat het zonnepaneel warm wordt maar de batterij laadt niet op. Oorzaak? De retourdiodes ontbreken op de zonnepanelen.

Rond 16 u. komt een pick-up vanuit Tshumbe langs met alles wat we vanuit Kinshasa verstuurd hebben. Vanuit Tshumbe? Dat betekent dat alles in Lodja gelost werd om dan door een contractant van KapFret naar Tshumbe vervoerd te worden. Daar werd alles op een pick-up overgeladen waarna alles naar Katako-Kombe vervoerd is. Een tussenstop in Tshumbe? Het is niet evident om met een vrachtwagen naar Katako-Kombe te rijden zelfs al wordt de langste

Het schuurtje voor de maïsmolen in opbouw.

weg gevolgd. Het stuk weg tussen Owele en Katako-Kombe is quasi onmogelijk voor vrachtwagens.

Om 22 u. hoor ik de sirene. Het geluid draagt dus ver genoeg. Hopelijk reageert iedereen zoals ik tijdens de overdracht gevraagd heb.

Zaterdag 5 oktober 2013.

Eerst en vooral hebben we alles wat gisteren vanuit Tshumbe toegekomen was, gecontroleerd en een plaats gegeven in 'ons bureau'.

King en Placide willen nagaan of de kleine generator kan hersteld worden. Dat er ferm aan gebricoleerd was, daar moest men ons niet meer van overtuigen. Twee bouten waren afgebroken omdat met een hamer en bijtel geprobeerd was ze los te maken. Alle gedemonteerde onderdelen en de bouten en vijzen lagen slordig onder en naast de generator en er ontbreken twee belangrijke vijzen: de 'niples d'admission' waarlangs de diesel naar de dieselpomp gaat en de retour (teveel aan diesel) naar de reservoir gevoerd wordt.

Maar er is meer: het roulement van het mechanisme dat de ronddraaiende beweging omzet in een op en neergaande beweging die de dieselpomp bedient, draait niet meer omdat het langs één kant vlak afgesleten is. Placide slaagt er met véél geduld in middels een zacht vijltje en wat schuurpapier de afgevlakte kant weg te werken. Dat volstaat echter niet want dan stellen we vast dat de 'guide pompe' geblokkeerd zit. Deze brengt de op en neergaande beweging naar de dieselpomp over.

Albert, de chauffeur, is hier zeer slordig te werk gegaan. Dank zij hem ontbreken die 'niples d'admission' en liggen de onderdelen her en der verspreid. Het is duidelijk dat de generator al een tijd mank moet gedraaid hebben eer hij definitief in panne viel. Zonder 'niples d'admission' kan hij hoe dan ook niet draaien, met een geblokkeerde 'guide pompe' evenmin.

We besluiten om dit probleem wat te laten rusten en er een tijd over na te denken.

Vanuit geïmproviseerde citernes gaat de waterleiding eerst ondergronds waarna de leiding in het operatiekwartier het water weer naar omhoog brengt, een ondergrondse verstopping met zand is niet te vermijden.

Er was ons gemeld dat er geen water komt uit het kraantje van de tweede operatiezaal. Maar, als je ziet hoe de buizen van de opvangtonnen tot het kraantje geïnstalleerd zijn en de opvang van regenwater absoluut geen garantie is dat er alleen water, dus zonder zand of andere vervuilingen door de buizen loopt, als je daar

Benoit.

naast weet dat er geen water in de opvangtonnen staat (sinds eergisteren, nadat we aan de goot gewerkt hebben, heeft het niet meer geregend), het kraantje slecht gemonteerd en kapot is én er een lek is ter hoogte van de koppeling van de opvangtonnen en de buis naar het kraantje, dan heb je voldoende oorzaken waarom er geen water uit het kraantje komt. Met een stuk binnenband van een motor, wat koperdraad en siliconen slagen we erin om op zijn minst dat lek te dichten. 't Is 'bricolage à l'article quinze'.

Morgen zullen we zien of ons gebricoleer geholpen heeft en een tijdelijke oplossing kan zijn. Aan de verantwoordelijke van het operatiekwartier vragen we met aandrang (lees: we geven bevel) er zeer dringend voor te zorgen dat er water in de opvangtonnen gedaan wordt.

Dat is echter niet alles. Ons oog valt op de

opvangtonnen voor de eerste operatiezaal. Eén van de houten balken waarop het plateau met daarop de tonnen rust, is verrot en doorgezakt; De gehele 'installatie' dreigt binnenkort naar beneden te donderen. Achteraf blijkt dat de verantwoordelijke verpleger dat pas twee dagen geleden aan Lucien gemeld heeft. Lucien heeft ons niets gezegd. Het is klaar en duidelijk dat die balk al veel langer dan vandaag verrot is en begon door te zakken. Ik heb de verantwoordelijke een ferme 'sigaar' gegeven. Misschien was dat wel de ultieme motivatie om vlug voor water te zorgen.

Eens de opvangtonnen voor de beide operatiezalen half gevuld waren, draaiden we de kraantjes in beide zalen open. Uit dat van de eerste operatiezaal liep het water heel vlot, uit dat van de tweede zaal druppelde het water slechts druppeltje per druppeltje. Er bleven dus twee mogelijkheden over: ofwel was het kraantjes stuk, ofwel was de buis verstopt. Ik denk aan de tweede optie.

Placide krijgt bij de bouw van het schuurtje voor de maïsmolen hulp van Benoit, een struise, atletische man die ergens in de cité woont. Tegen 's avonds is het dak van het hutje voor de maïsmolen klaar. Maandag wil Placide de sokkel gieten waarop de maïsmolen moet komen.

King, die tot vandaag ook bij Lucien logeert, moet morgen naar het parochiehuis verhuizen omdat Herman en Paul morgen vanuit Lodja naar hier komen en bij Lucien zullen logeren. 't Is een kwestie van strikte hiërarchie die overal in Congo op alles van toepassing is. King staat onderaan de denkbeeldige hiërarchieladder die er tussen ons allen hier bestaat en moet dan maar verhuizen naar een minder comfortabel logement. Het laat hem onverschillig, hij kent en leeft met geplogenheden van zijn land die hij doodnormaal vindt.